

A

1747/11.

His András talajdonos ve 2 ha 4 kupa
1868. Martius 18-an
István

Peterfi Márton

1910
1864
54

Martius 26-án Jászfaluia predicator

Peterfi Márton

Peterfi Márton

Jászfaluia el. t. 1855.
Aprilis 8-án 1857
Aprilis 2-án 1858
Aprilis 22-én 1859
Aprilis 6-án 1860
Május 20-én 1861
Aprilis 18-án 1862

Csekefalva
Aprilis 3-án 1863

Peterfi Márton

Peterfi Márton

Peterfi Márton

Béla Albert

Hamorodkényfalva

alk. isk. tanító
unitarius hantói

His András apasántal önköltem

parancsnak, hogy

1911-ig

maradjon honap 20-án

Hamorodkényfalva, 1911. III. 28-án

PASSIO DOMINI NOSTRI

Christi Secundum quatuor Evangelistas

mi URUKK NUS Christusnak kün szemrele

ilyenképpen következik a szent Evangelistának írása

szóint. Az üdöben mikor elközelgetett volna a Pogaának Üme

pe napja, mely Thaseng mondatik vala. Mondá Urunk Jesus

az ő Tanítványainak! Tudjátok-e hogy két napok elmulván Husvét

nak Ümepe lesz és az embernek fia elárultatik, hogy meg sejtis

set. Akkoron egyben gyűlve a Papi Székelnek, az Izsák tudók

és mind a népnek vénei Caiphasnak páloájában, Es iari

Ur Jesus ellen, hogy ötöt meg sejtis és meg

2. le Ne ez Ümeo napon, né talcom tám inre

Akkoron peclig Jesus volna Bethánia

el jöve egy ~~Asszony~~ ^{Asszony} ~~Asszony~~ ^{Asszony} hozván atabastrom kőből tűzalt szelen-

ezet. drága kővel telge. ^{Asszony} És meg nyitván a szelenzert önté azt

Jesűnak fejére. látván pedig az Samiványok igen meg haragudának raj-

ta mondván: De mire lön e nagy kár nagy pénzöm ezt el adhattuk

volna is a Szegényeknek törthattuk volna. És rugólednak vala az Ass-

zony ellen. Mikoron pedig Jesus ^{Asszony} meg értette volna monda ő nekik.

Mire nehezelték ez Asszony ~~Asszony~~ ^{Asszony} mert jó dolgot iselekedett én

velem. Mindenkor vagynak Szegények veletek de én nem mindenkor

vagyok. ^{Asszony} Mert hogy én iselekedte az én temetségemre mivelte. ^{Asszony}

nektek valamig ^{Asszony} practicateatik mind e világon az Evangelium

g hirdattetik. De minek pedig a Satorn Ju-

licariotesnek is elmenvén szólta a Jo-

zababá mondván: Mi adtuk én nektek

és én ötet kezben adom ~~te~~ Nektek. ~~Ért~~ halván a Sédok igen meg örü-

lőnek rajta és ígérének neki hármintz ezüsti pénzre. ~~És az orától fogva al-~~

kalmatosságot keres vala miképpen ~~ő~~ kezben adná. ~~Eljőve azért~~

az Husvétnek Ünnepe melyben a Bárányt áldozni kell vala. ~~Első~~

napján azért a Pogácsás Ünnepe nek, meg kérdék János az ő Jántrányi

mondván: Hol akartod hogy meg készítsük az Husvét bárányát? ~~És el-kü-~~

de kettőt az Jántrányioktól mondván: ~~Menjete~~ el a Városba

és egy Embert egy korsó vízzel jó életökbe és mondjátok ezt ő neki:

~~Te~~ ^{tenéked} Mester azt mondja ~~te~~ nállacl eszem meg az Husvéti Bá-

rányát az én Jántrányimmal. ~~Elmonvén~~ azért a Jántrányok úgy ta-

lálak mint János meg mondottá vala ~~neki~~ ^{és} ~~elmonvén~~ ^{és} ~~mondván~~ ^{mondván}

~~Városba~~ ^{és} mikorani eszé-felé voltan, eljőve János az ő

szavanyira, és le telepedék velük. ^{szűz} Egyszer kelven a Vátsora ^{előtt} ~~fel~~ a vá-

te ruháját, és kenderen von vala is meg övedt a derékát velük. ~~É~~ vizet töltö

von a mendedzebe kezdé mosni Janciványinak lábát és meg törteni

az kenderet. Mikoron pedig jutott volna Simon Péterre mon-

dá neki. Péter: Uram te mosod meg az én lábaimat. Felele neki Je-

sus: Amit én most cselekeszem te nem tudod, de ennek utánna meg

tudod. Mondá neki Péter: Soha ~~csinál~~ meg nem mosod az én

lábaimat. Felele neki János: Ha meg nem mostak tegedet, nem te-

szon rásszed te néked én velem. Mondá neki Péter: Uram nem csak

lábaimat, de mind kezemet és fejeimet. Mondá neki János: A'ki

meg mosdott nem szükség meg mosni. ~~hiszen csak a lábait.~~ Péter

hisziak vagytok, de nem munnajon. Mert tudja vala hivolna a'ki öte

(Handwritten musical notation on a five-line staff)

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring various notes, rests, and a double bar line.

Handwritten musical notation on a single staff. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and a large 'B' time signature. The handwriting is in ink on aged paper.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The notation includes various note values and rests, with some notes marked with 'p' (piano) and 'f' (forte). The handwriting is in a cursive style, and the paper shows signs of age and wear.

... az életemben. Ma azért szeretek erőtlen

...mikorom ...

emének a Parutványok, monda nekik János. Bizony bizony mon

dom' u' nektek hogy egyik u' körülmék ma engemet elárul. Ok

~~Handig igen med somoradvan stann koridinsk som~~

equivalencia kőzetek között: $\frac{1}{2}$ Bar

...ki ki moni...

neki. Nem de én vagyoké az Uram? mondá nekik János. A ki én

velem együtt nyujtja kezét a tálcába az árul el engemet. De jaj annak

az embernek, ki által az embernek Jia el árultatik. ~~Jobb vagyis~~

~~ha az az ember nem árultatik volna.~~ Felvén pedig Judás ki őt

elárultja vala mondván: Nem de én vagyoké az Uram? Mondá

neki János: Te magad mondtad. És mikoron vásorútlak volna vére

János a kenyert és mikoron halálát adott volna meg szegi és adá az

Jánványnak mondván: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, melly

ű érettetek halálra adatik, ezt az én emlékeztetőmre vegyétek. A po-

hárt is vére mőnekutánna vásorútlak ~~vala~~ és halálát adván adá az ő

Jánványnak mondván: Igyatok ebből minyalyon, ez az én vérem

Uj Testaméntumának vére melly ű érettetek és sokuknak bűnök bocsátat

győtek. | És minyátyon ivának belőtte. | És monda neki: Dixony mēn

dom en nekterk nem isom röbbe e. Prölle tönk ^{linnes} ^{haron} ^{visad} ^{mufte} ^{ujman}

Ízom veletlek az Istennik Országában. Fel kelvén pedig öközüllek. In

das mündigste hi mēne immar pēdig ej̄ vala. Mikoron, azere Judas

element velna monda Urunk János ^{1841. évi} Hosszú diszkrét meg az

emberek: Tia és az Istenis megdicsőültető ő bome. ~~Tia az Isten meg~~

diavítottát ő benne az Isten is meg diavított élet émagában is mind

gyarast meg dicsőíti ~~hiszen~~ ^{hiszen} Páluskám! megkeris ideig vágyok volaték.

~~keresték engemet és a héra. én meggyek. ti most oda nem jöhettek. Tha~~

~~da ricki Simon Peter Utram ^{te} nova mequ moneta neri~~

ön megfizi nem követelt, és még engem, de csak utólag követelt.

neki Péter: Urám miért nem követhetnélk mostan legedat életemet
adom te érted. Jelele neki János: Legedat adodé érettem. Dízony
mőndem te néked hogy a kakas nem áll az éjjel minék elűe. Ha
sőt meg tagadod engemet hogy soha nem ismertél engemet.

ACTUS SECVNDUS

Es mikor János mind ezeket mőndotta volna és a Valsara után
diszeretet cőktettek volna kimőne János Gredem pátaka mellé
az Olajfának hegyére. követék pedig őt az ő tanítványai. Es ak-
kor mőndá nekik János: Mőnyályn meg bovánkőztek rá az
éjjel én bomein. ~~meg rágon írva meg verem a Jákstort és a~~
nyájnak juhait el őzlattatnak. De minék utiann fel támadok
etől vásztek úteket. Gallitűbány. Mőndá neki Péter: De fia mőnyá-
lyn meg bovánkőzök is bomein, de én soha meg nem bovánkőzöm.

Mondá neki János: Bizony mondom te nekem, hogy ez új
jel, minék elötte a kákas szöllana, háromszor meg tagadt
engemet. ~~Es Péter~~ amatt inkább mondgya vala: ~~Ala~~ meg
kelés veled halnom, soha meg nem tagadtalak. ~~Es akkor~~
mind az több Jánitványok is mondták vala: ~~Es akkor~~
mire János az Majortban, mely Getsemaniének hívattik,
előtt vala egy kert, melyben bémene ő és az ő Jánitványai.
Tudja vala pedig Judás is az helyet, mert gyakorta me-
gyen vala oda János az ő Jánitványival. Mondá azért a Jā-
nitványoknak: Ülhetek itt míg amoda menvén imádko-
zom. Es mellejé véré Péter, Jakabot és János, és mikor az
helyre jutott volna kezdé igen rettegni és bántódni. Es mon-
da nekik: Remoru az ez lelhem mind halálig. Vigyazzatok
(én velem) és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok. ~~Es mikor~~

mint egy bágydasi földre, elméne tollók és térdre esven ar-
tza a földre borul és imádkozék vala mondván. **En sze-**
relő szent Atyám? ha lehetséges mutsék-el az pohár en töl-
lem: de ~~meg~~ nem az én akaratom, hanem a tiéd legyen. **Es**
jöve az **Tanítványokhoz** és alvra találá őket. **Es munda Pé-**
ternek: **Simón** aluszol. **Ekkeppen** nem vigyázhattál en vetén
egy oraig. **Vigyázzatok és imádkozzatok,** hogy kísértetben
ne jussatok. **Imét** másadszor is elméne tollók és ugyan a
zon beszéddel imádkozék. **Es mikor** kegyeliséggel igen meg-
szorították hosszabban imádkozék vala. **Es arvenjék** mint
a víz cseppek le sejnák vala vella. **Es** akkoron fel kelvén az
imádságtól jöve a **Tanítványokhoz** és találá őket alvra és mon-
da nekik. **Aludjatok** immár és nyugodjatok. **Es** harmadszor
is elméne tollók ~~hosszabban~~ imádkozék. **Es** jöve az **Ta-**
nítványokhoz és munda nekik. **Eleg** eddig kelyetek fel memujunk

elejéktől, meri imé el közelget a ki engemet el árul. És imé

Judas egyike a tizenkettő közt, sőtén Péterek és Bolgák

magához. ~~És~~ Péterrel is az. ~~Judas~~ ~~valókat~~ Jere oda Lampának

kal, füstelyekkel és botokkal. Judas pedig jött adott vala

nékik mondván: Valakit én még ismétlandek, az a János

fogjátok meg őtet. János pedig tudván mindenenek ~~kerestek~~ ^{megye}

~~elő~~ ~~valának~~, eleikben menü és monda nékik ~~kerestek~~. Azok pedig

mondának: ~~A~~ ~~Názáretbeli János~~. Mondá nékik János: Én

vagyok. ~~Hog~~ ~~pedig~~ ~~ézt~~ ~~monda~~ ~~nékik~~ ~~hátra~~ ~~mennek~~ ~~és~~ ~~le~~ ~~am~~

~~lának~~ ~~a~~ ~~szőlőre~~, ~~J~~ ~~imé~~ ~~meg~~ ~~kérde~~ ~~őket~~ ~~mondván~~: ~~H~~ ~~tt~~ ~~kerestek~~.

Azok pedig mondának: ~~a~~ ~~Názáretbeli János~~. Mondá nékik

János: Mondom ill néktek hogys én vagyok. Ha azért engemet

kerestek hagyjátok ezeket elmenni. Hogys bé tellyesedjétek az bestad

medlyét mondtott vala. ~~Ez~~ ~~ők~~ ~~körül~~ ~~Anyám~~ ~~kiket~~ ~~én~~ ~~nékem~~ ~~adott~~

egyét sem vesztettem. Ezenközben hozzája járulván Judás

mondta ő neki: ~~Adrez~~ légy ~~Uleser~~ és meg is költi őt. Mondá

neki ~~Jesus~~. Paratom Judá mire jöttél? Iskoláissal árulodé te

el az embernek. Ját? Akkor a Sidelok kezeket vérvén Jesusra

emég fogák. Simon Peternék miketön töré vala kíváná azt és a

Papi Fejedelemtől ~~Pedgajához~~ tsapá, és a jobb fülét el vágá.

A ~~Pedgajának~~ pedig ~~Matthás~~ vala neve. Mondá pedig Jesus

Peternék: ~~Dotassad~~ a te törődöt hüvelyjébe, mert valakik fogy-

vert fognak, fogyver miatt el vesznek. ~~Vagy~~ véledé azt hogy

nem kérhettem volna ~~Atyámat~~, és adott volna többet tizenket

Szög Angyaloknál. ~~Vagy~~ azt akarodé, hogy a pohárt melljjet

Atyám nekem adott megne igyam, ~~Vagy~~ hogy telnének bē az

Írások, mert ennek így kellett lenni. Akkor monda Jesus a

Sidelok

Sideknak. Miképpen egy Satorra úgy ~~am~~ jötték én ré-
am, hogy meg fogják engemet. De ez áti oratók a sötétségnek
hatalma. És akkor az ő Jánitványi mind elhagyák őtet és el-
futának. ~~És egy nemi nemi~~ Jfua követi vala őket ki gyolában
~~mozgólán~~ takartá vala magat és meg fogák az Jfiat ő pedig
nekik hágyván a gyolást, ~~mozgólán~~ el futá követők. ~~Heide~~

ACTUS. TEXTUS.

A Sörg pedig és a Sidek Polgai, meg fogván Jisust, is
meg kötétek őtet. És először vivék Alma's Püspökhöz, ki Jpja
vala Caiphasnak. Alma's utama vivék őtet Caiphasnak. Vala
pedig a Caiphas, ki tanácsot adott vala a Sideknak hogy jobb
volna egy embernek meg hatni a közlepet, Kövük vala pe-
dig Urunkat két Jánitványi ~~tanac~~ Simon Péter és János.
János pedig mivel ~~ismen~~ ^{seben} vala az Papi Fejedelemtől.

mine Jézussal a Palotában. Péter pedig áll vala kívül a

Pivartában. Mikoron pedig az Ajtó tarto Szanigro látta vgl-

na Pétert monda ö neki: Te is az embernek Tanúvanyj közt va-

lo vagy? Meg tagada Péter ezt monván: Asszonyi állat nem

vagyok sem tudom mit mondasz sz. Kérésnek vala pedig ha-

mis tanukat Th Jézus ellen de nem találta vala. Végre jö-

venek két hamis ^{tanúk} kék is mondanak: Mi hallottuk hogy ez om-

bér azt mondogat elrontbatom az Istennek Templomát és bar-

mad napra ismét fel építhetem őtet. Jézus pedig tsák bal-

gat vala. Fel kelvén azért a Papi Fejedelem monda Jézusnak.

Semmit nem felelsz e tanubizonyosságokra. Jézus pedig sem-

mit nem felele neki. Meg kérdé ismét őtet a Papi Fejedelem

mondván: Kérjzoritlek tégedet az élő Istenre hogy meg mond-

jad minckünnk ha te vagy a Christus Istennek Szent Fia.

Telete neki Jézus: Te magad mondat mert én vagyok. Ak-

koron a Szűz meg szakasztá ruháját mondván: Károm-

last szolla, mi szükség immár a bizonyosságokra? imé mostan

meg hallottuk az ő káromlását, mi tesszük ~~te~~ nektek. És

minyáljon fel kiáltanak mondván: Milyen az báálra ~~akkor~~

~~ami kik ~~szűz~~ek vala Jézus ötöt ártott példájuk és mostan~~

~~várak.~~ Nemeltyek pedig bekölek szemeit, és ártul ütök vala

mondván: Próféta Jézus, és mond meg ketsoda úte mostan

tégedet. Mikor azert a Golgaki tüzet tettedek ~~vala~~ az

Palotában: ~~fűtőnek vala mért hideg vala.~~ Simon Péter

is közöttök áll vala ~~és fűtőzik vala.~~ És mikor látta volna

más Leányt, kezdé mondani azoknak, a kik ott állnak vala.

Ez is a Názáretbeli Jézussal vala. Meg tagadtá ismét

Péter hogy nem tudná ki volna, és soha nem ismerte volna az

His Andreas tulijonai no 2 de 4 kupa
 868. Martius 18 an. Hmosejan
 doktor. J. Stramose
 y. B. Andras

Peterfi Martius
 1910
 1867
 54

Martius 26 an. Jussalwaia predicator

P. Martius 1860

Peter Martius

Jussalwaia el. kupa 1855.
 Aprilis 6 an. Aprilis 1857
 Aprilis 2 an. 1858
 Aprilis 22 an. 1859
 Aprilis 6 an. 1862
 Martius 20 an. 1861
 Aprilis 1862

Csekopolwain
 Aprilis 3 an 1863

Peterfi Martius

Endre Peterfi

Peter Martius

Peter Martius

Pieda Albert

Anna K. Munkavala
 Hmosejan

alk. isk. kanta.
 unitarius lautor?

His Andreas apasantal onkoltem
 papnak, hogy 1911-20 an. 20-an
 Hmosejan 1911. III 28-an

PA
 Chris
 W
 7
 20
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

PASSIO DOMINI NOSTRI

Christi Secundum quatuor Evangelistas

mi URUNK JESUS Christusnak kőn szerencsés

ilyen keppén következik a szent Evangelistáknak írások

szóint Az elsőben mikor elközelgetett volna a Pészának Üme

pe napja, mely Hásonak mondatik vala. Monda Urunk Jesus

az ő Tanítványainak Tudjoltake hogy két napok elmultván Husvét

nak Ümepe lesz és az embernek Jia elárultatik, hogy meg fogintak

sék. Akkoron egyben gyűlten a Papi Székeletmek az Irás tudok

és mind a népnek vénei Caiphasnak pálotájában, és can

Ur Jesus eller, hogy ezt meg foginták és meg

la. Ne ez Ümeo napon, né talán tén iné

Mikoron pedig Jesus volna Betánmab

el jőv egy Asszony ^{hogy} ~~el~~ híván a labástom köből tűnalt szelen-

szet. drága kővel telge ~~el~~ és meg nyitván a szelenzet önté azt

Jesűnak fejére látván pedig ~~az~~ Samitámyek igen meg haragudának raj-

ta mondván. De mire lön enagy kár nagy pörzöm ezt el adniuk

volna és a Szegényeknek adhatnák volna és rugolodnak vala az asz-

zony ellen. Mikor pedig ^{el}Jesű meg érte volna monda ö nekik.

Mire nehezelték ~~az~~ asszony ~~adhatna~~ mert jó dolgot iszekedett en-

velem. Mindonkor vagynak Szegények veletek de én nem mindonkor

vagyok. ~~De~~ hogy ezt iszekedte az en temetőségemre mivelte. ~~Asszony~~

nektek valamit ajánlatk mind e világon az Evangelium

g hirdettetik. ~~De~~ mire pedig a Sain Ju-

Acariotesnek és elmonvón szólla a Jo-

tarutnája mondván. Mit adtok ön nekem

és én ölei kezben adom ti néktek. Ert halván a Sietek igen meg öv.
lőnek rajta és igérenek neki hármintz ezüsti pénz. És az övől fogva al-
kalmatosságot keres vala miképpen öv kezben adni. Eljőve azon
az Husvérinek Ömpe melyben a Bárányt áldozni kelt vala. Első
napján azért a Pogácsás Ömepnek meg kérdék János az ő Jániványi
mondván. Hol akarod hogy meg készítsük az Husvéri Bárányt. És el-
de keltőt az Jániványoktól mondván. Menjetelek el a Városba
és egy Ember egy korsó vízzel jövelekbe és mondjátok ezt ő neki.
Az Mester azt mondja ^{tenéked} te nálad eszem meg az Husvéri Bá-
rányt az én Jániványimmal. Elmenvén azért a Jániványok úgy sa-
laltak mint János meg mondtatta vala nekik. És elmentek a Városba
Városba. És mikor az öv fölé vették, eljőve János az ő Jániványi

mevanyjával és le telepedék velük. ^{után} Ezzel kelvén a Városra ^{előtt} felöltö-
te ruháját, és kéndőc vön vőa és meg övötte derékát velle. ^{és} vizet töltö-
vön a mendedzebe kezdé mosni Jancuvanyjának lábait és meg törölni
a kéndőcvel. Mikoron pedig jutott volna Simon Péterre mon-
da neki. Péter: Uram te mosodé meg az én lábaimat. Felele neki Je-
sus: A mit én most eselekezszem te nem tudod, de ennek utánna meg
tudod. Mondá neki Péter: Sőt ~~én~~ meg nem mosod az én
lábaimat. Felele neki Jesus: Ha meg nem mósolak ~~tegedet~~, nem lé-
szon rácsod te néked en velen. Mondá neki Péter: Uram nem wák
lábaimat, de mind kezét és fejét. Mondá neki Jesus: A ki
meg mosodott nem szükseég meg mosni. ~~hanem wák a lábait.~~ Tűis
visziák vagytok, de nem múnajon, ^{mert} tudja vála li volna a ki öte

Először pedig meg mosta volna lábokat és azt velle volna cu-
pát, ismét mondta nekik. Indjátok mit iselekedtem veletek. En-
nek is mostanék levettem meg mostanék lábaitokat és egyet-
nek meg mostanék lábaitokat. Meri példát hagytam ut nektek hogy a-
mint én iselekedtem ti is úgy iselekedjétek. Meri bizony mondom ut
nektek nem marogtok a Selya az ő Uránál. Ha azért csebet érteket
boldogok vagytok ha meg iselekedjétek. És mikor az ő Uránál
emlének a Tanítványok mondta nekik János. Bizony bizony mon-
dom ut nektek hogy egyik ut körülleték ma engemet elárul. Ek-
szed pedig igen meg iselekedjétek egymás között egy mást más
egy más között kördezhedni ki felől mondáná ezt és ki ki

nekül. Nem de én vagyóké az Uram? mondá nekik János. A ki én
velem együtt nyujtja kezét a táblára az árul el engem. De jaj amák
az embernek ki áttat az embernek fia el árultatik. ~~Jobb vasa volna~~
~~ha az az ember nem árultatik volna.~~ Jeldvén pedig Judás ki ötce
el árultja vala mondván: Nem de én vagyóké az Uram? Mondá
nekik János: Te magad mondád: És mikoron vassorúltak volna vére
János a konjere és mikoron hátakat adott volna meg szoci és ada az
Samaritányoknak mondván: Vegyétök és egyjétek ez az én testem melly
ű érettetek hátakra adatik, ez az én emlékeztetőmre vegyétök. A po-
hári is vére murekutáma vassorúltak ~~vala~~ és hátakat adván ada az ő
Samaritányoknak mondván: Vegyétök ebből minyalyon, ez az én vérem
A Testamentumának vére melly ű érettetek és sokuknak bűnök ~~bezzárnak~~

[illegible]

neki. Kérlek. Urám miért nem követelnék mástól teged és te magad
adom te engem. Jelené neki János. Elvett adóte engem. Dörög
mondam te neked hogy a kakas nem szól az éjfel mink elvett
sőt meg tagadot engem hogy soha nem ismertél engemet.

ACTUS SEUNDUS

Es mikor János mind ezeket mondotta volna is a Várora után
diáseret emeltettek volna kinére János. Csak a jászka mellet
az Olajfának hegyére követik pedig ott az ő Janitvány. Es ak
kor monda nekik János. Minyályn meg borvinkoztok rá az
éjfel én bennem. meg ragyon. irva meg verem a Jászka. is a
nyágnak juhát elvettad nekik. De mink utamú fel támadok
etől vörtek ritek. Tallitába. Monda neki János. De ha minya
lyon meg borvinkoznak is bennem. de én soha meg nem borvinkozom.

Mondá neki János: Bizony mindom te nekem, hogy ez íj
jel, minck előtté az kákas szőlőana, háromszor meg tagadt
engemet. ~~Es~~ Peter, amál inkább mondgya vala: ~~Alá~~ meg
kelés veled halnom, soha meg nem tagadlak. ~~Es~~ akkor
mind az több Jánitványok is mondtak vala: ~~Es~~ akkor
menc János az Majorban mely Gesemánénak hívatatik,
holott vala egy kert melyben bémenc ő és az ő Jánitványja
Judja vala pedig Judás is az helyet, mert gyakorta me-
gyen vala oda János az ő Jánitványival. Mondá azért a Jā-
nitványoknak: Ülhetek itt míg amoda menvén imádko-
dom. ~~Es~~ mellette vére Peter, Jakábot és János, ~~Es~~ mikor az
helyre jutott volna kezdé igen rettegni és bányódní. ~~Es~~ mon-
da nekik: Szemoru az én telkém mind halálig. Vigyázzatok
(én velem) és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok. ~~Es~~ pedig

mon egy hárszárny földre, elméne tollók és tordre azon ar-
zat a földre borult és imádkozék vala mondván. **En sze-
relő szent Atyám?** ha lehetséges mutsék-el az pohár en töl-
lem: de ~~maga~~ nem az én akaratom, hanem a tiéd legyen. **Es**
jöve az **Tanítványokhoz** és alvára találá őket. **Es monda. Pe-
termek: Simón aluszol.** Ekkeppen nem vigyázhattál en velem
egy oraig. **Vigyázzatok és imádkozzatok.** Hogy kísértet ~~ne~~
ne jussatok. **Imét másadszor is** elméne tollók és ugyan a-
zon beszéddel imádkozék. ~~Es mikor kegyelmezzel igen még~~
~~szorintat nekik~~ ~~hosszabban~~ imádkozék vala. ~~Es átvesszik min~~
~~a víz csöppök le sejtnek vala róla.~~ **Es** akkoron fel kelvén az
imádságtól jöve a **Tanítványokhoz** és találá őket alvára és mon-
da nekik. **Aludjatok immár és nyugodjatok.** **Es harmadszor**
is elméne tollók ~~szorintat nekik~~ imádkozék. **Es jöve az Ta-
nítványokhoz** és monda nekik. **Élég eddig kelyetek fel memujárk**

elejéke
Judas
magához
hal. f
nekik
fogja
monda
vagyok
tának
Arck
János
keretek
mellye

elejélték, meri imé el közelget a ki engemet el árul. Es imé
Judas egyike a tizenkettő közt, vőn Péterket és Szolgáket
magához. ~~De~~ Péterrel és az János valókkel Jere odá Lämpárnak
hal, füstelyökkél és botokkal. Judas pedig jelt adott vala
néik mondván: Valakit én még ismétlandek, az a János
fogjátok meg ötet. János pedig tudván mindeneket ~~keresken~~
elői valának, elikben mére és monda néik: Hárastek. Azok pedig
mondának: A Várambéli Jánost. Mondá néik János: En
vagyok. Hogy pedig ezt monda néik hátra meninek és le-
tának a földre. János meg kérdé őket mondván: Hát keresetek.
Azok pedig mondának: A Várambéli Jánost. Mondá néik
János: Magdom ill néktek hogy én vagyok. Ha azért engemet
kerestek hagyjátok ezeket elmenni, hogy be tellyesedjétek az beszéd
mellyet mondtott vala. Etek körül Anyám kiket én nékem adtam.

egyed sem vesztettem ~~el~~ Czenkőben hirtája járulván Judás

mondta ő neki. ~~Udrez~~ legy ~~Esmer~~ ~~Es~~ meg iskolá' cünt. ~~Es~~ Monda

neki ~~Itus~~ ~~Paratom~~ Judás mire jettél Iskoláissal árulodé te

el az embernek Ját? Akkorm a Sidelok kezeket véren Jեսuara

amög fogak. ^{ist} Simon Peternék miketén töré vala kívná azt is a

Papi Fejedelemmel ~~Selyajához~~ csapá, és a jobb fület el vágá.

~~A Selyajának pedig Mátchás vala neve.~~ Monda pedig Jესus

Peternék: ~~Dotassad~~ a te törődöt hüvelyébe, mert valakik fogy-

vert fognak, fogyerer miatt el vesznek. ~~Es~~ vagy véledé azt hogy

nem kérhettem volna ~~Atyámot~~, és adott volna többet tizenket

Serig Angyaloknak. ~~Es~~ vagy azt akarodé, hogy a pohárt mellyet

Atyám nekem adott megne igyam, ~~Es~~ vagy hogy ténének be az

Írások, mert ennek így kellett lenni. Akkorm monda Jესus a

Sidelok

Sideknak. Miképpen egy Satorra úgy ~~in~~ jötték én ré-
ám hogy meg fogjátok engemet. De ez a' illi oratók a' szentségnek
hatalma. És akkoron az ő Jániranyi mind elhagyák őtet és el-
futának. ~~És egy nemi nemi~~ Jfín követi vala őket ki gyoltsban
~~mozgólak~~ takarít vala magat és meg fogák az Jfiat ő pedig
nikik hágyván a' gyoltsot, ~~mozgólak~~ el futá korallók. ~~Kei~~

ACTUS TERTIUS

A Sörg pedig és a' Sidek Polgai meg fogván Jisust is.
meg kötözik őtet. És először viték Amas Püspökhez, ki Jpja
vala Csiphasnak. Amak utánna viték őtet Csiphasnak. ~~Vala~~
pedig a' Csiphas ki tanátsot adott vala a' Sideknak hogy jobb
volna egy embernek meg halni a' közneper, követik vala pe-
dig Urunkat két Jániranyi ~~tan~~ Simon Péter és János
János pedig mivel ~~amikor~~ ^{sealben} vala az Papi Fejedelemben

nene Jussal az Palotában. Péter pedig állt vala kívül a
Pivartában. Mikor pedig az Ajtó tarto Szemire látta vala
na Péter monda ö neki: Te is az embernek Tanitványi közt va-
lo vagy? meg tagadá Péter ezt mondván: Asszonyi állat nem
vagyok sem tudom mit mondasz. Késnek vala pedig ha-
mis tanukat ^{tanuk} ~~Th^o Jesus~~ ellen, de nem találta vala. Végre jö-
vőnek két hamis, kik is mondanak: ~~Th^o~~ ^{Th^o} balottuk hogy ez em-
ber azt mondotta elrontbatom az Istennek Templomat és bar-
mad napra ismét fel építetem ötet. Jesus pedig trák bal-
gat vala. Fel kelvén azért a Papi Fejedelem monda Jesusnak.
Semmit nem felelsz e tanubizonyosságokra. Jesus pedig sem-
mit nem felele neki. Meg kérdé ismét ötet a Papi Fejedelem
mondván: Kényszerítlek tégedet az élő Istenre, hogy meg mőn-
jad minékünk ha te vagy a Christus Istenek Szent Fia.

Telete

koron

lást

meg

miny

mai

mai

mai

mai

mai

mai

mai

mai

mai

mai

mai

Teleté neki Jézus: Te magad mondat mert én vagyok. Ek-
koron a Jó Pár meg szakasztá ruháját mondván: Károm-
lást szolla, mi szükség immár a bűnyságokra imé mostan
meg hallottuk az ő káromlást, mi történik ná nektek! És
minyalyon felkiáltanak mondván: Milyen az bálálra ekko-
ron kik szegők vala Jézus ott álltunk példák, és mi mostan
völünk. Nemellyek pedig be kölek fremet, és artzul ütök vala
mondván: Próféta Jézus, és mond meg kitsoda úte mostan
tegedet. Mikoron azért a Polgák tüzet tettek vala az
Galotában: fűtöznek vala mért hideg vala. Simon Péter
is közöttök áll vala, és fűtötök vala. És mikoron látta volna
más Leányt, kezdé mondani azoknak, a kik ott állnak vala.
Ez is a Názáribeli Jézussal vala. Meg tagadá ismét
Péter hogy nem tudná ki volna, és soha nem ismerte volna az

embert. | És a Szolgák közül is némelyek kezdék neki ezt mon-
 dani: | Bizony te is azok közül való vagy, mert meg a szódás meg
 mutatja hogy Galiléából való vagy. | Mondta neki egyik a Ga-
 pok Szolgái közül ~~amelyek közül is Peter elvágta vala~~
 fület: | Nem de nem láttalak én tégedet a kertben ö velle
 | Akkoron Peter harmadszor is kezdte esküdni és atkozódni
 hogy soha nem ismerte volna az embert - ki fölött szollana-
 nak | És mindjára is a kakas szolla. És meg fordulván U-
 runk tekinte Peterre és meg emlékezék Jézusnak monda-
 sát a szédöröl mellyet mondott vala, hogy minék e-
 lőtte a Kakas szollana háromszor meg tagadsz engem.
 | És kimenvén onnan Peter | nagy keservesen

Szra

Delilotti vess vége!

Delutani mess.

PIRS. PASTEROR.

Reggel pedig téren össze gyűlenek a Papok, Isjedelmek
az irás tudók és mind a nőnek vénei. **U**r János ellen hogy ötök
meg ölnék. **M**ondanak azért minjártan. **I**te vagy e azért az
Isionnek fia. **J**ános pedig monda nekik. **I**te mondjátok. **O**k
pedig mondanak. **M**i szükség több tanukra, mi magunk
hallottuk az ő szájából. **E**s fel kelvén a sokaság körözve vi-
vék Jánost a Füzirtónak Ionizius Pilátusnak kezébe.
Akkoron látván Judas, ki öket elárulta vala hogy el kárított
vala meg tévén magában meg viré a Sídeknek a hármintz
ezüst pénzt mondván. **V**etkeztem elarulván az áriátlán vért.
Ok pedig mondanak. **M**i gondolunk mi velle ám te láis-
rad. **E**s elvetvén a pénzt a Templomban elmenvén fel akasztá
magai. **E**s hisz fűl hasada és az ő bőre kímélet. **A** Papok pedig

revért az harmincz ezüst pénzt mondának. *Nein il-*

lik hogy az Isten ládájában tiqqük őket; mért vették

örre. *Es tanácsot tartának, felöltés meg verek egy Pa-*

zakasnak mezejét velle a Jerejéneknek temetsegekn. *Es*

hivattatik a mező verek mezejének, mind emái napiglan.

Akkor be telek az rás melly az mondja. *Es verek ugy*

mond a harmincz ezüst pénzt a meg bejűtetett *Chrissusnak*

örre, és adak az *Pa-* zakasnak mezejét, a mint elmondottu en

rellam az *Mr. Isten* *ILLUS. QUARTUS*

Vegget azért verek Jესűst Pilatushoz. *Papok bi*

nem monvénék az ítélő hazban hogy meg ne főtűztetné-

nek, de hogy meg emiek a *Hűsveti. Baranyo. Kincse* azért

Pilatus hozzájék mondván. *Miben vādollyátok az ember?*

Mondának ő neki: Na az ember bűnös nem volna sem

miképpen te neked nem attuk volna ötöt. Mondá nekik

Pilátus: Vegyetek hát ti is a ti törvényetek szerint, itél-

jétek meg ötöt. Mondának erre a Sídok: Nekünk nem

illik senkit meg ölnünk. Mondának ismét neki: Ezt

valátuk fel öbeme, hogy a mi népünköt öl fordították és

meg rúgotta a Saszárnak adót adni és magát Királynak

rette. De mine azért Pilátus az Tíelő házban is meg kérde

Jesust mondván: Te vagy-e a Sídoknak Királya? Felele ne-

ki János: Te magadtól mondad ezt, avagy egyébek mon-

dották én felüllem te neked? Mondá neki Pilátus: Mi-

nem Sídó vagyok-e, a te nemzeted is az Papok, azok

tegyétek én nekem, mit székedtél? Felele neki János: Az

én Országom nem e világi Ország ha pedig e világból vol-

na

na az én ^{szolgáim} ~~szolgáim~~ ^{szolgáim} bizonyosját az én ^{szolgáim} ~~szolgáim~~ ^{szolgáim} vitézkedné-
nek, hogy ne adattam volna az ^{Sidok} ~~Sidok~~ ^{Sidok} kezében. | Monda
néki Pilátus. | Azért Király vagy-e? | Felele néki János. |
Te mondad mért Király vagyok. | En arra születtem, és azért
jöttem ez világra, hogy bizonyoságot tegyek az igazságról. |
Minden azért valaki az igazságot vágyon, hallgattya az én
beszédemet. | Monda néki Pilátus. | Mit sodá az igazság? | És
mikor sokakban vádoltatnék a ^{Sidoktól} ~~Sidoktól~~ ^{Sidoktól} semmit nem felele né-
ki. | Múlde pedig Pilátus ötet Heródeshez, mert ő is az ü-
dőben Jerusálemben vala. | Sárván pedig Heródes igen örülte
rajta, mert sok időktől fogva, kívánta vala ötet látni, és remél-
te vala, hogy valami csudát remé ő előtt. | És kérdezi vala
ötöt sok beszéddel; de János semmit nem felele néki. | Csúfol-
ván

ván pedig fehér ruhában öltöztetve őtet, és megküldte Pilatus-
nak. És megbarátkozának Pilatus és Heródes az napon, mert
aznak előtté börtöngben valának. Pilatus pedig öszre hívá az
Papokat, és mind a községet, mőda ő nekik: En semmi véket
nem találók ez emberben, meg büntetvén azért eleresztém őtet.
Sokasok pedig vő nektek, hogy ez Imep naponn egy foglyot
betsássák elűnétek; mellyiket akarjátok azért, hogy el bo-
tássam tő nektek, Barabasté avagy az Christus. Pécok-
nak Királynak. És felkiáltá mind az egész sokaság mondván:
Nem ezt hanem a Barabast. Állvén pedig Pilatus az ítélő-
sítkben hozzá küldé az ő Telésége mondván: Semmi közöl
ne legyen te néked azzál az igazságal, mert az éjjel alnomban
sokat szenvedtem érte. Pilatus azért állá nekik mond

van. Mit akartok azért, hogy tselekedgyön az Jézusnak kit
mondotok Sidelónak Királyának. Azok pedig fel szoval ki
ütanak mondván. Törítsd ^{meg} fészítsd meg ötlet ^{Salus} Pilatus barma
szarát monda nekik. Mi gonczet tselekedett. Semmi bálatra va
to okot nem találok ő beme. Ok pedig annál inkább kiálnak
vala mondván. Meg fészítsessék. Akkoron Pilatus igen meg
astoroza Jézust. El vittek pedig öltözteték ötlet vares bársomy
palastban, és tövisből font koronát nyománjak sejöbom, és
nád szallat adának jobb kezében, és enyfolván terdre esnek
vala előtte, és imádják vala, és jidvölük vala mondván. Ad
vezlegy Sidelónak Királya. El vittek pedig öltözteték vala, és
verik vala ötlet, és az nád szallat ki vittek vala kezéből, és
verik vala sejöbom. Kimene azért Pilatus hozzájok, és
monda nekik. Ime ki hozom ötlet tő nektek, hogy meg tud

járok, hogy semmi hatalra való ötöt nem találtam ő beme

Kéjre azért János viselven az töris koronát, és az bärsony

Palástot, és mőnda Pilátus: Ime az Ember! Mikor azért

láták volna őt, kiálták vála minyáhyon: Fessis edmeg, fe-

ssítsd meg őt! Mőnda nekik Pilátus: Vigyētek tő, és fessit-

sétek meg őt! Felelőnek erre a Sídok: Nekünk Törvényiök

vagyjon, és az szerent meg kell halni, mert Jüennek Fiává tette

magat. Mikor ezt hallotta volna Pilátus, inkább

meg felemlék. Jemere azért Pilátus az üzölő házbarm, és

mőnda Jánosnak: Homiet való vagy te? János pedig sem-

mit nem felele neki. Mőnda azért Pilátus: Nekem nem

felelőze; nem tudode hogy hatalmam vagyjon ennekem

tőgedet meg fessittenem, és hatalmam vagyjon tőgedet el

erősittenem? Felele neki János: Nem volna te nekem

en rajtam semmi hatalmact, ha oman feltjüll nem adatott
válna tenéked. Es ömek okiert az ki engemet tekeredben adott,
nagyobb büne vagyok. Es azok okot keres vāla Pilatus, hogy
ötet eleresztene. Az Sidok pedig üvöltnék vāla mondván.
Ha ezt eleresztet, az Császárnak nem lesz Dairattya, mert
valaki Királyt tőrti önnön magát, ellene mond az Császárnak.
Monda nekik Pilatus. Az ű Királyokat fűszittsoné meg.
Jelentének az Papok. Vintsen Királyok, hanem csak
Császárunk. Látván pedig Pilatus, hogy semmit nem harx-
nálva akarván eleget tenni az népnek, azt itele, hogy az mit
kivánnának az lenne. Es azért vīt kere öle, kezét meg mosá-
mondván. En ártatlan vagyok ez igaznak véretől, ám tū
lassatok. Es föl kiálta mind az egész sokaság mondván.
Az ő vére mi rajtunk, és ami Fiainkon legyen. Akkoron

Pilatus balatra üeli Jesus. ~~is oda kerekben~~ hogy az ő kivan-
sagok ^{szent} még fészitlenek ~~és anbaan pedig elvették neki a ruhát~~
~~pedig az Parada Polraj~~ ~~Nettkoron~~ a vitézek még fogák Je-
sus. és le vonák róla az bársony palástot, és az maga ruhájá-
bā öltözteték ~~és~~ | És vállára adának egy nehéz kereszt fát,
hogy az fészitlenek helyére ki vimeg. | És mikoron, el fā rāchvān
nem bírja ~~talalának~~ egy ~~szép~~ ^{szép} bēli embert, hogy ~~amēn~~ ^{amēn}
jött, és azt kényszeríték hogy a keresztet vimog. | Kőveti valā
pedig Jesus ~~Térshaknak~~ és ~~Asorony~~ ^{Asorony} ~~szentek~~ ^{szentek} sokasága,
kik kesergik és sirattják vala őt. | Jesus pedig ^{leléjük} ~~pedig~~ ^{leléjük} for-
dulvān mōndvānekik. | ~~Veru~~ ^{Veru} ~~seitemnek~~ ^{seitemnek} ~~Leányi~~ ^{Leányi} ne sirassatok
engemet, hanem tū magatokat, és az tū magzatitokat. | ~~Nettkoron~~
imē eljőnek az napok, ~~kikbān~~ ^{kikbān} az mōndjatos ~~szentek~~ ^{szentek}

a medlők és a méhek hők nem sültnek is az émlők sük
nem szoptatának. ~~Alkalmunk kezdék~~ ~~mondani~~ ~~szókat~~ ~~ja~~ ~~tők~~
vünk hegyek és balmok rejtőiek elmentek mert ha a nyers
fán és mintük az aszkenazi dögá mint látnak. ~~Neutnek~~
vára pedig érte más két gonosz rók is hogy meg fésztes-

serék. ~~ALFUS QUINOTUS~~

Es virek Jesust a köppasztó helyre melleget Sidoul
Galgótának hívják ^{válat} és adának imya ettelet mirharat és
epérel elegyítettet és mikoron meg készült volna nem akára
imya. ~~Akkoron~~ ~~fésztesült~~ ~~meg~~ ~~émlere~~ ~~két~~ ~~Latv~~ ~~bet~~ ~~egy~~
két jobb kéz felől, másikét bal kéz felől Jesust pedig
közébe. ~~És~~ ~~betelek~~ ~~az~~ ~~Irás~~ ~~mety~~ ~~att~~ ~~mondgya~~ ~~is~~ ~~az~~
alnakék közébe. ~~amint~~ ~~latv~~ ~~bet~~ ~~egy~~ ~~monda~~ ~~Urunk~~ ~~Jesus~~ ~~a~~ ~~ker~~

a keresztján. En Menyői Szent Ruyam beszélt meg

nekik mert nem tudják mit tsekednek. ~~IX~~ Meg irá pedig

Pilatus^{az} hatálanak okát, és helybeztete seje feliben mondván:

Názáretsbeli Jesus Sidóknak Királya ~~pedig~~

írva Sident Jövegnül és Vákuul. Ezt pedig az Írást sokan ol-

vasták vala mert közel vala a Városhoz az hely. Mondának

vala pedig az Papok Pilatusnak. Ne írja Sidók Királya-

nak hanem hogy ő mőndotta magát Sidóknak Királyságnak.

Felele nekik Pilatus, amit meg írtam meg írtam ~~az~~ Város

pedig írék az ő ruháját és négy részt arják, mind egyik-

nek egy egy részt és a köntöst is, vala pedig az köntös varrás

nélkül vala mőre szőve. Mondának azért ő köntöst ne mőtel-

lyük el ezt de ráírunk szőve rája hogy betyegesednek.

mondván. Megcsták ő köröttük az ő ruháimat és azon kőre

Amre sőt etének. ~~Al~~llának vala pedig a János kereszt faja

mellet az ő Amysa Maria és több szent elszonyok mukoron.

pedig János látta volna az ő Amysát és a Jánosvanyt két szent

vala ott állni monda az ő Amysának. Ime elszonyi állat

a te fiad. azután monda a Jánosvanynak. Ime a te Amysád. És az

őrtől fogva a Jánosvanyt övévé fogada. Hát pedig azon el

mennek vala szidalmazták vala fejüket csoráltván rajta mondván.

Vas Te ki elrontod az Istének Templomát, és harmad nap:

rā mást opittessz, szabadítsd meg most magadat, ha Istén:

nek Tia vagy, szaty le az kereszt fáról. Ezenképpen az ő né:

pekis zúfollják vala őtet mondván. Egyebeket meg szabadít:

ott. szabadítsa meg most ő magát, ha Istének Tia, és

hírd

híznunk öbeme. **A**zonképpen az Sároki, kik velle edgyütt
meg festették vala szidalmatuk vala öt. Egyik pedig
az Sároki, kárul káromolja vala öt mondván. **H**ate vagy
a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is magaddal.
A másik pedig feddi vala mondván. **D**írom te sem féled
azt Istent, ki ugyan azon kárhoztatásbann vagy, mi pedig mel-
tán szenvedjük: mert a mi gonosz tselekedetünk nek jutat-
mát vesztünk, ez pedig semmi gonoszt nem tselekedett. **E**s
mond vala Jesusnak. **U**ram emlékezzél meg én voltam mi-
kor jutandasz a te Országodban. **M**ondá neki Jesus. **D**i-
rom mondom te neked. Ma veszem le sz Pálditságból. **V**ála
pedig ugyismint hatott **o**a, is nagy sötétség lön mind az egész
földön hat órától fogva mind egész kilencz óráig. **E**s

a Templomnak ~~nem~~^{az} karaitja kit felté basada ~~ezt felté fog~~

va mind az aligai is a föld meg inclula is a kö sziklák le szá-

kadozának és a koporsók meg nyitának és sok szenteknek cserk-

a kik elaludtának vala ki jövenek a koporsókat és fel támadás-

nak utáma be mennek a szent Városban és sokaknak meg jele-

nének. És mikor mind ezeket látta volna a Hadnagy mon-

da: Dízony ez ember Istomék Fia vala. És a több sokaság

latván veri vala meg és állanak vala pedig az ő temetői tártak

és a szent szentek kik Salitában bolygáltak ne lássák kik közt

vala Maria Magdolna és többek sokan Salitából fel jöttek

vala Jerszalemből. Láték azért hogy a nagy Ömög estvéje

vala hogy nem maradnak a testek a fán a Sombatra kérték

Pilátust hogy meg törlettessenek szaruk is le vetetnének. Eljöv-

nek azért a ritétek is az elsőnek meg törék szarukat és a mások-

nak is a ki meg feszítették vala velle. Jerszához pedig mikor

putának is látták volna hogy immár meg holt volna, nem törék

meg szarait, hanem egyik vitéz Lantával az ő oldalát meg

öklelé is ottan vör és víz folyá ki belőle, és aki ott látta tanu-

bizonyra azt tén ő votta és tudgyuk hogy igaz az ő tanu bizonyra igaz.

Önök pedig ezek, hogy az iras beteljesednek mely azt mondgya:

Tisztot meg ne törjétek ölme. Le semet meg ismét is azt mondt.

gya. Meglátják kit által öklelték, és emek utánna

mikoron este fele volna eljőre egy Gárdag József nevű ember

ki Armariahol való ember vala, ki a Súdoknak tanácsokra nem

hasított vala, mert ő is ritkán vala Janitványa vala a Jánosnak.

Bizonyra azért Mene Pilátushoz meg kére tőle Jánosnak testét.

Pilátus pedig mikor meg értette volna, hogy immár meg holt volna,

igen emédkétek vala. Le veven azért József Jánosnak testét.

a kereszt sáról tisztá gyórtában takará őtet. Eljöv^{nek} a Műdi-

mult is hozván drága kenetet ~~ugymint~~ ~~őtet~~ ~~fontos~~ és meg kenver

szal Jánosnak testét, gyórtás lepedőbenn takarák őtet. Amint

~~székessé a sídónak temetkezni~~ Vala pedig oda közel egy kert,

és a kertben egy újkoporsó, melyben még sehol nem temetkezett va-

la, azt pedig Jozsef a magának köböl juttatta vala. És abban

helykeltették Jánosnak testét és nagy követ fordítván a koporsó

ajtójára elmenének onnét. ~~És az Anasztasia~~ Vala pedig néhán-

vala a koporsó, melyben Jánosnak testét tettek vala. A nagy

János pedig ~~szombat~~ vasárnap ~~lancs~~ az Istennek parancs

latja ~~szombat~~ Másnap pedig mely az Ime's estejé után vala ~~őtet~~

re gyűlének a Jó Papok és az irás tudósai a népnél Vőrel. És me-

nek Pilátushoz! mondván neki! Vram meg emlekedünk vala

hoggy csalárol még életében azt mondotta hoggy harmad napra

halottaiából feltámadna. Parancsolja azért meg erősíteni a

keposot teljes harmad napiglan. Mert né talám eljönnek az

tanítványai és el lopták diet és azután azt kirdetik a nőnek.

hoggy feltámadott halottaiából, és így az utolsó teljesen nagyobb te-

stén az elsőnél. Mondá nekik Aláim. Ambátor őriztetek és el-

menvén erősítették meg a keposot mentől jobban tudjátok. Ők pedig

elmenvén meg erősítették a keposot, meg persztelvén a keposo köré.

és az őrtöket környüle hagyván. Finis Passionis

De Scripta per Franciscum
Wari Anno 1844 die 28^a Februari hora 8^a p.m.

de his hede.

1844

1844
1844
1844

1884 Jan Dec 30

1884 ben. Messingden inka bense
april 12. Rife Andre's

1890
1891
1892

1893 en mars le 1er de Reessensjeden
1894te aprilet 16te de Reessensjeden
1899te mars 31te de mars
Est a Osmat de jagers revint Vainc de la le 1er de mars

Ezta Öörnt lejegyes névint Vári tereire írta le firtediben 1864
Váribál Péterffy Miklós kedvi majd Eszeme falvi papján került
ohi 1855-től 1862-ig valóban műveit len 1863-ban el-
kefolyván euekelte. - (1866 G.I. az eszeheleten kért meg)
Péterffy-től Lőrincz Lándorba került.
Árvóvási Miss Hódoris vette meg 4 pengő tükéltérít 1867
kautabrákónai. Euekelte: 1867-77, ig - Daruzádán, 1894-
1899-ig.
Miss Hódorist veje Pedro Albert áll isk. kerite, kéty 1894-
ben trókultte Humvot. Kéménfalvár.
Allint odamagy a. Kélszönöz kútkirás egy kártyán nyílt
került, megírás cöljébél,
Az 1958-ban megjelent, megújított posztó feloldozási tábla
Thasenwiltann: Péterffy Gyula zonglauer.